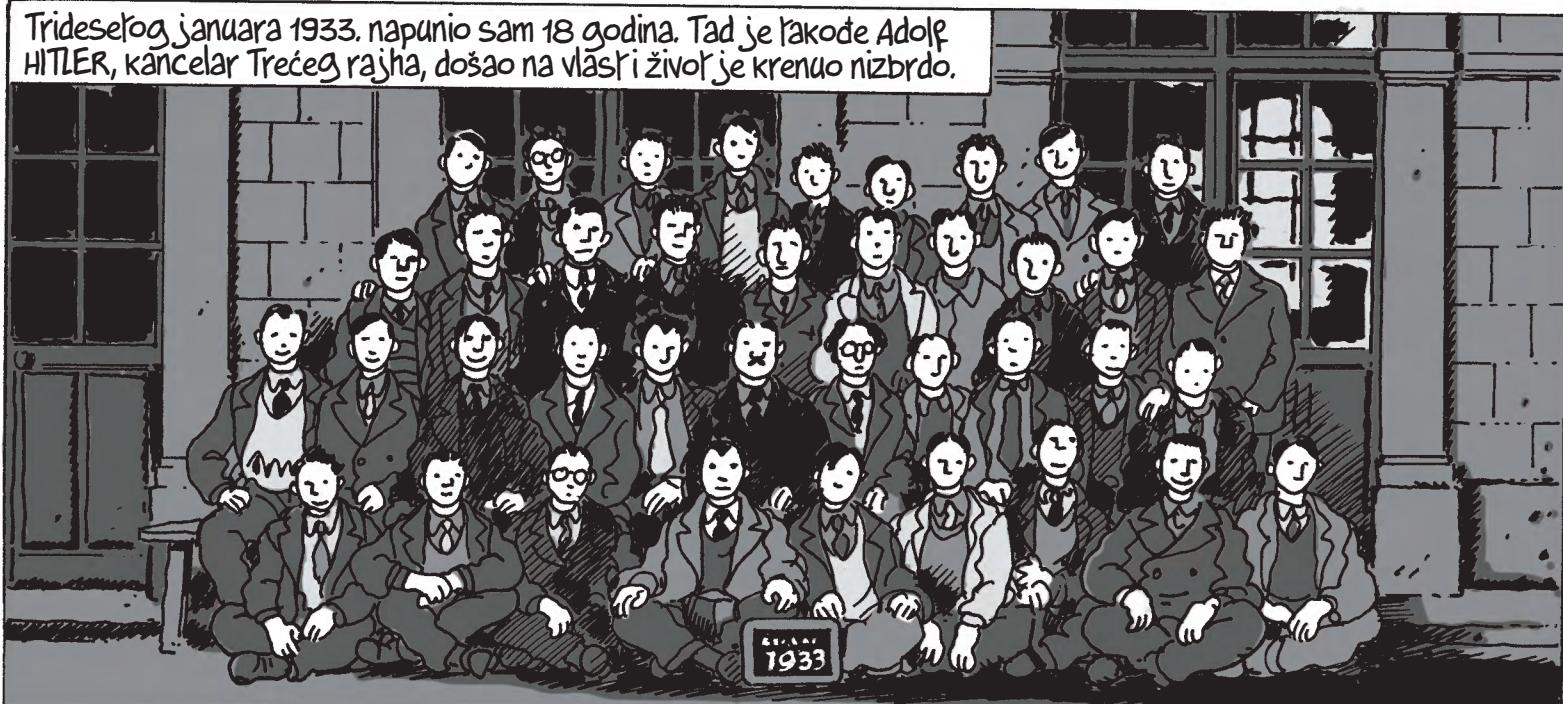

Tridesetog januara 1933. napunio sam 18 godina. Tad je lakođe Adolf HITLER, kancelar Trećeg rajha, došao na vlast i život je krenuo nizbrdo.

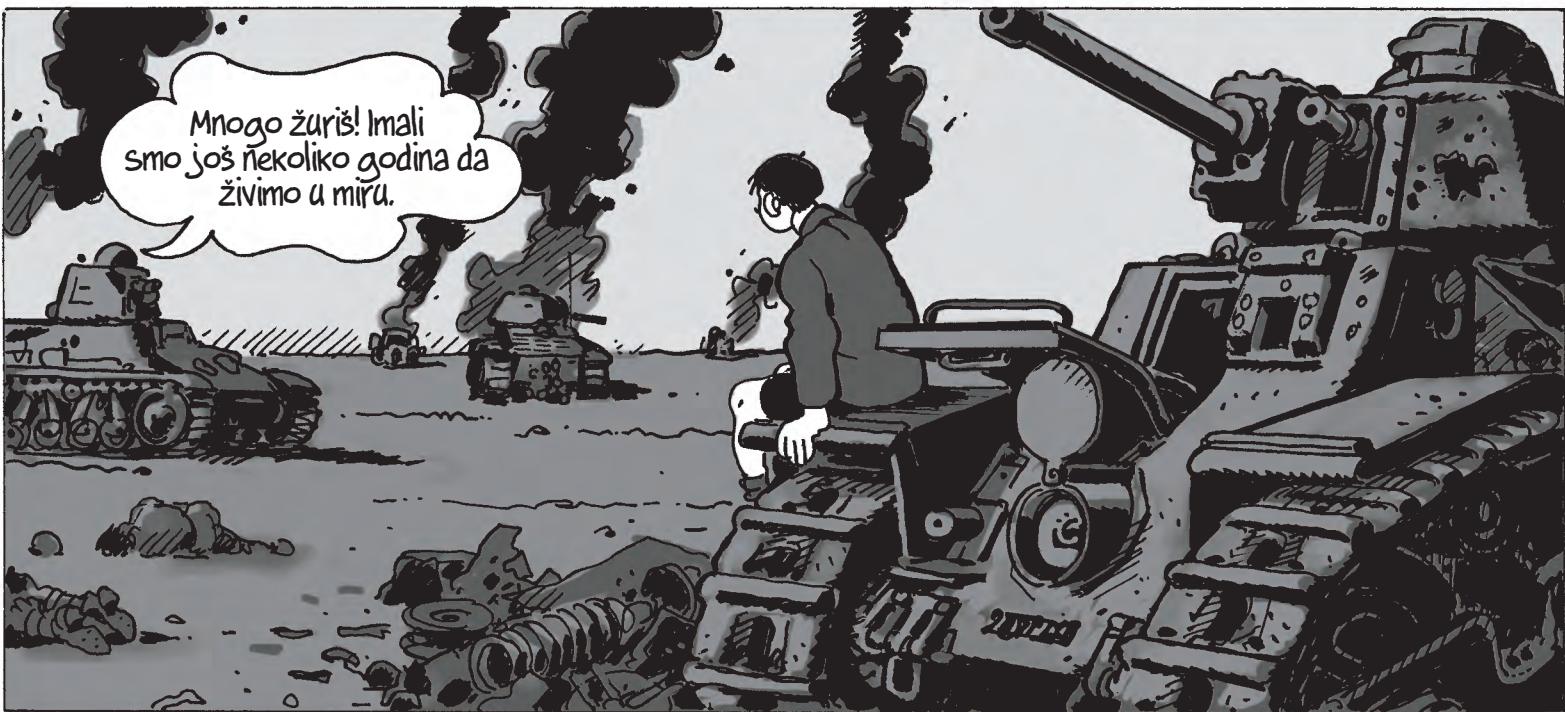

Bili su to samo susreti državnika... Počeci demonstracije sile i pretenzije na proširenje teritorije, koja je lako mogla izdržati 70 miliona Nemaca s obzirom na to da je bila skučenija od Francuske sa 40 miliona stanovnika. To je postalo „Drang nach Osten“ - juriš na istok.

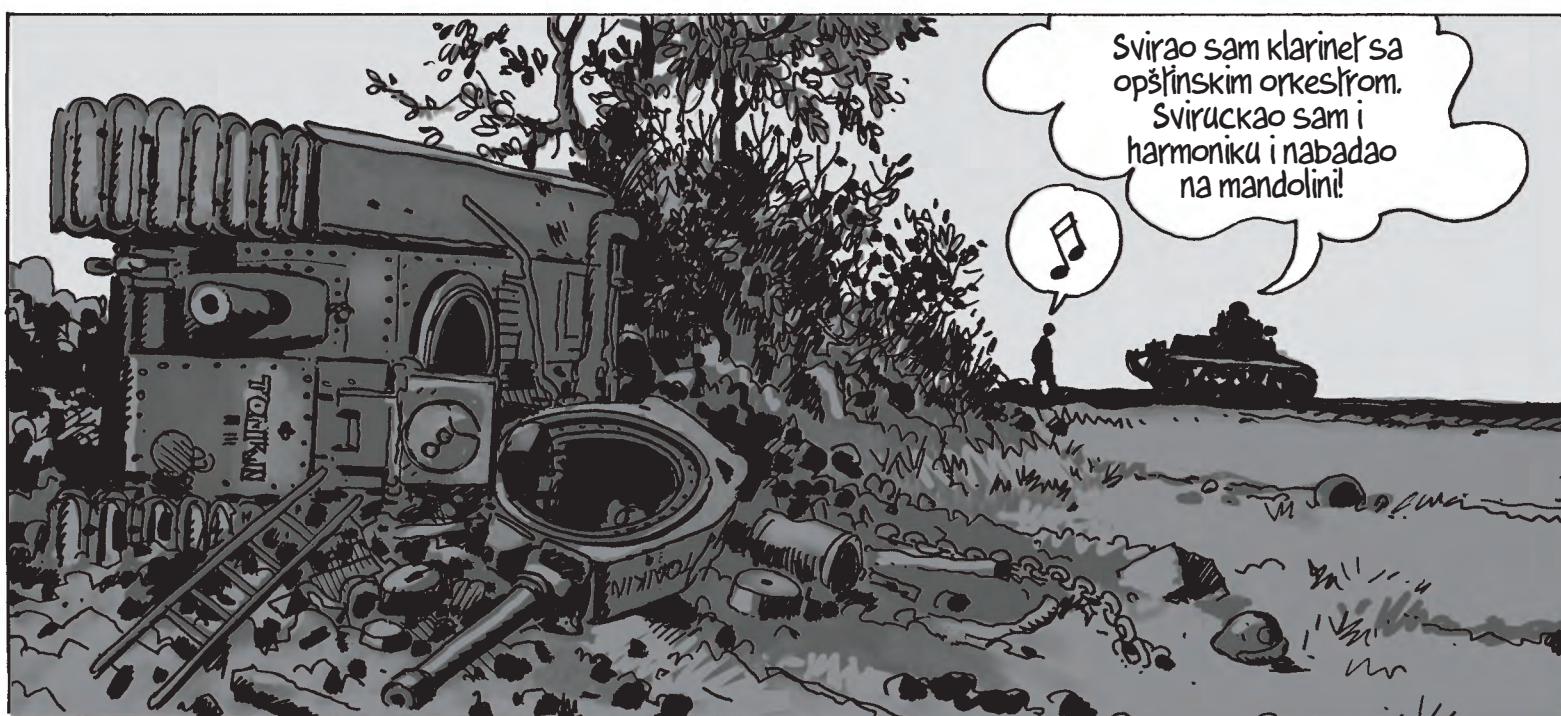
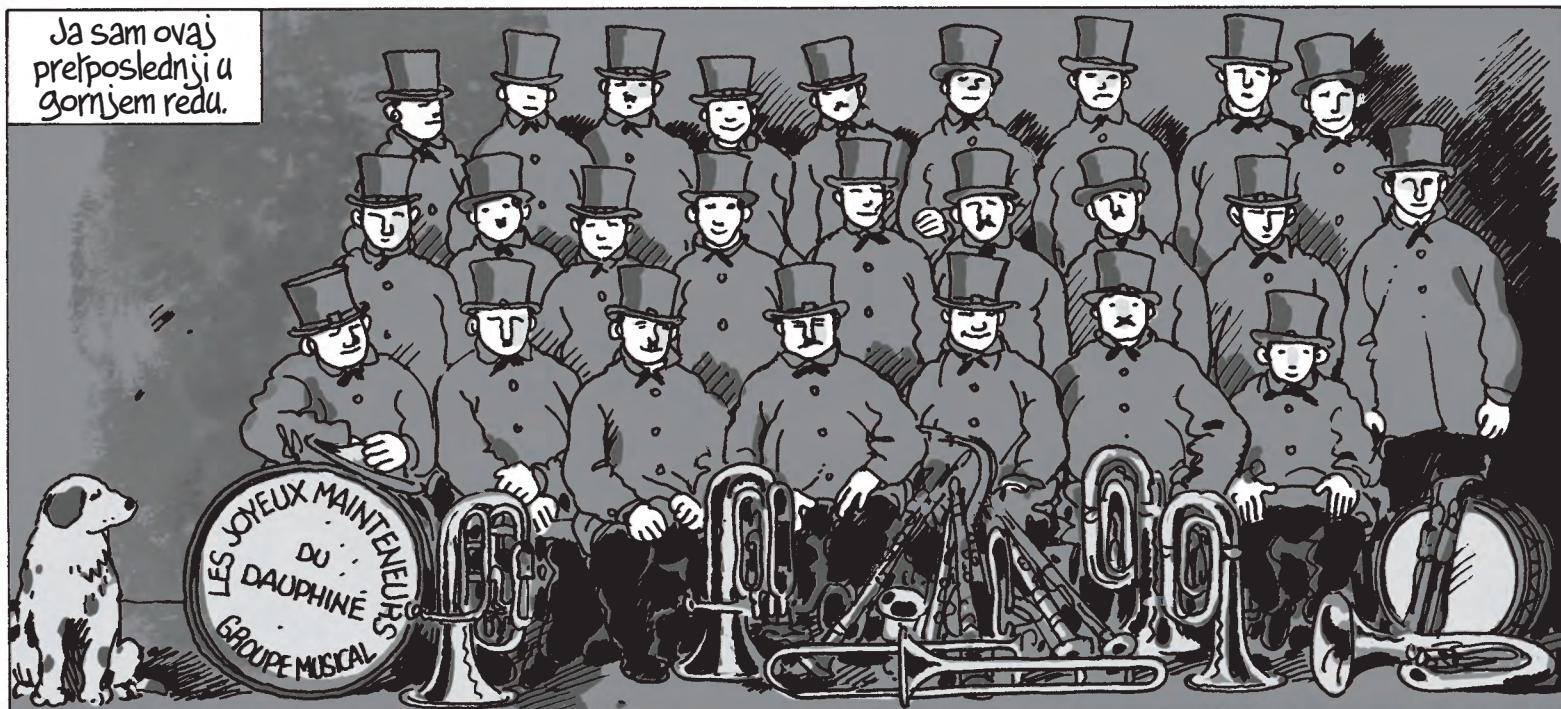

Zašto ne anektirali te usrane zemlje, kolevke nereda i latentnih sukoba? A to su bile Poljska, Čehoslovačka, Mađarska i Ukrajina. Bugarska je ostala zaboravljena. Što se tiče Zapada, bilo je nezamislivo i da se zakorači ramo. Nemci ne bi lako lako dobili Veliku Britaniju i Francusku. To li je situacija u trenutku HITEROVOG dolaska na vlast.

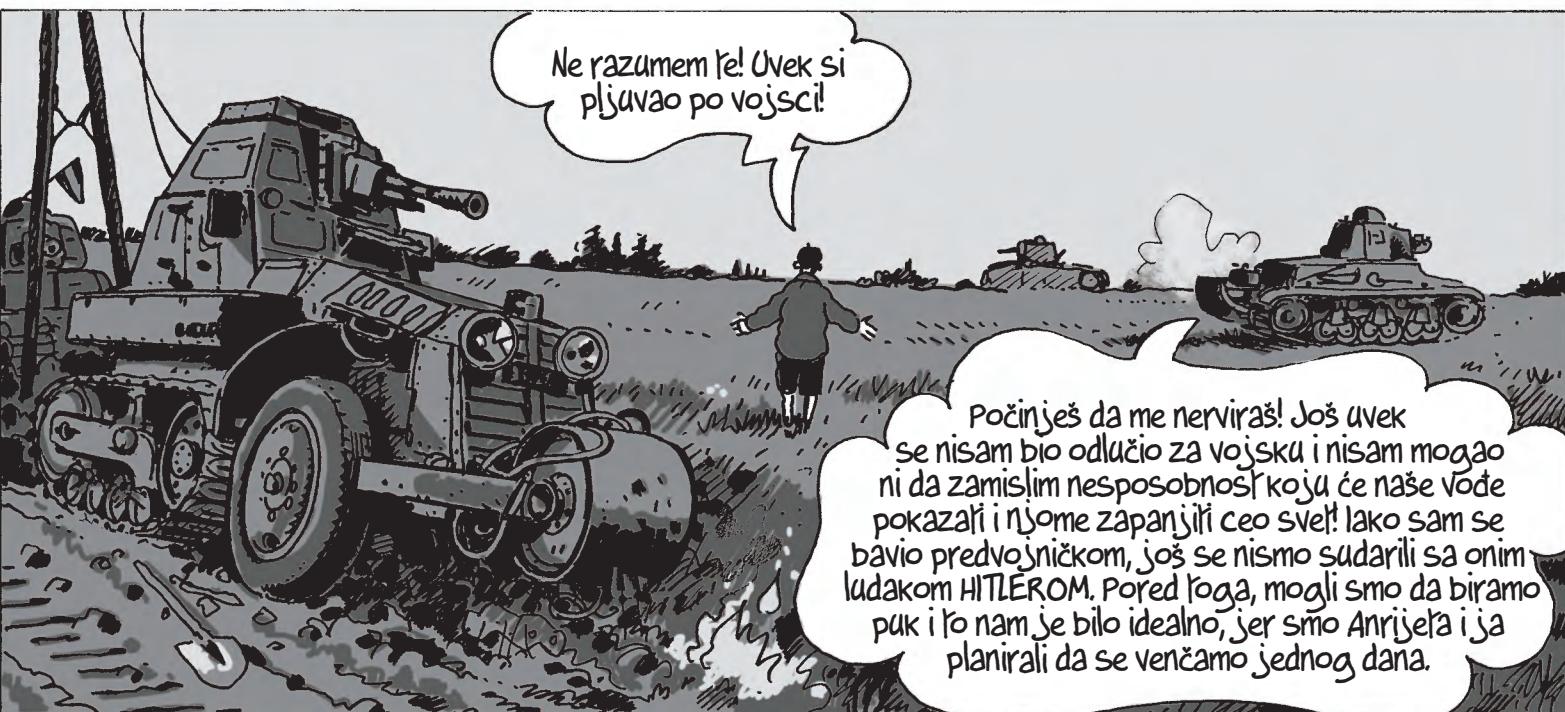
* Francuska nacionalna železnica (Prim. prev.)

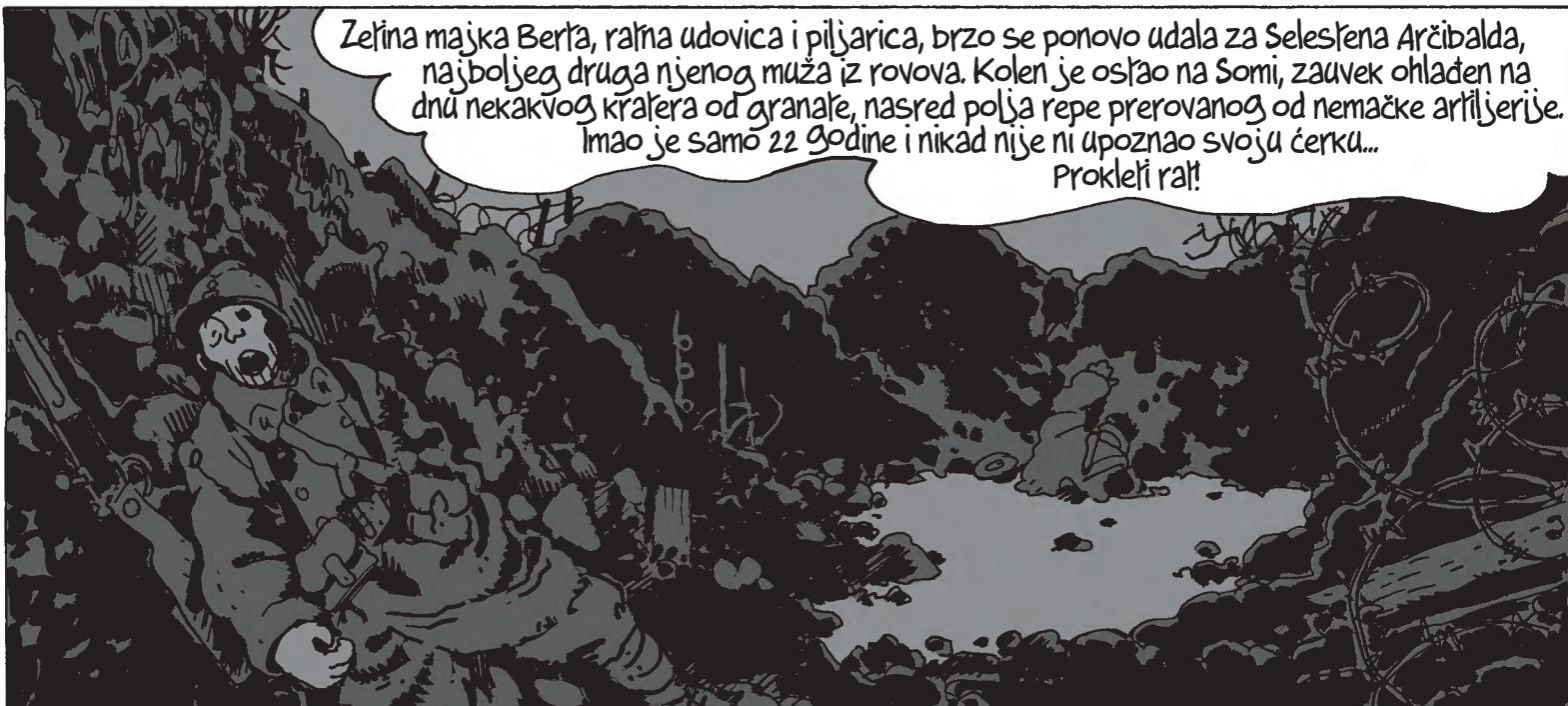
Uprkos očiglednim znacima upozorenja, izigravali smo nojeve. Rađ 1914–1918. smo jedva dobili, za dlaku, i to zahvaljujući velikoj pomoći saveznika, ali bili smo ubedeni da smo najjači. Još je postojao savez sa Engleskom, koja je imala obilje kolonija. I sama Francuska je imala značajnu kolonijalnu imperiju, veliku rezervu za mobilizaciju... Beše to čitav svet! U školi su nam neprestano ponavljali kako smo bili jaki u svim oblastima. Imali smo DEKARTA, BOALOA itd., itd., pa smo bili silni i niko se ne bi usudio da nas nervira. To je bilo usadenio u Francusku tlog vremena. Dakle, nismo shvatali situaciju!

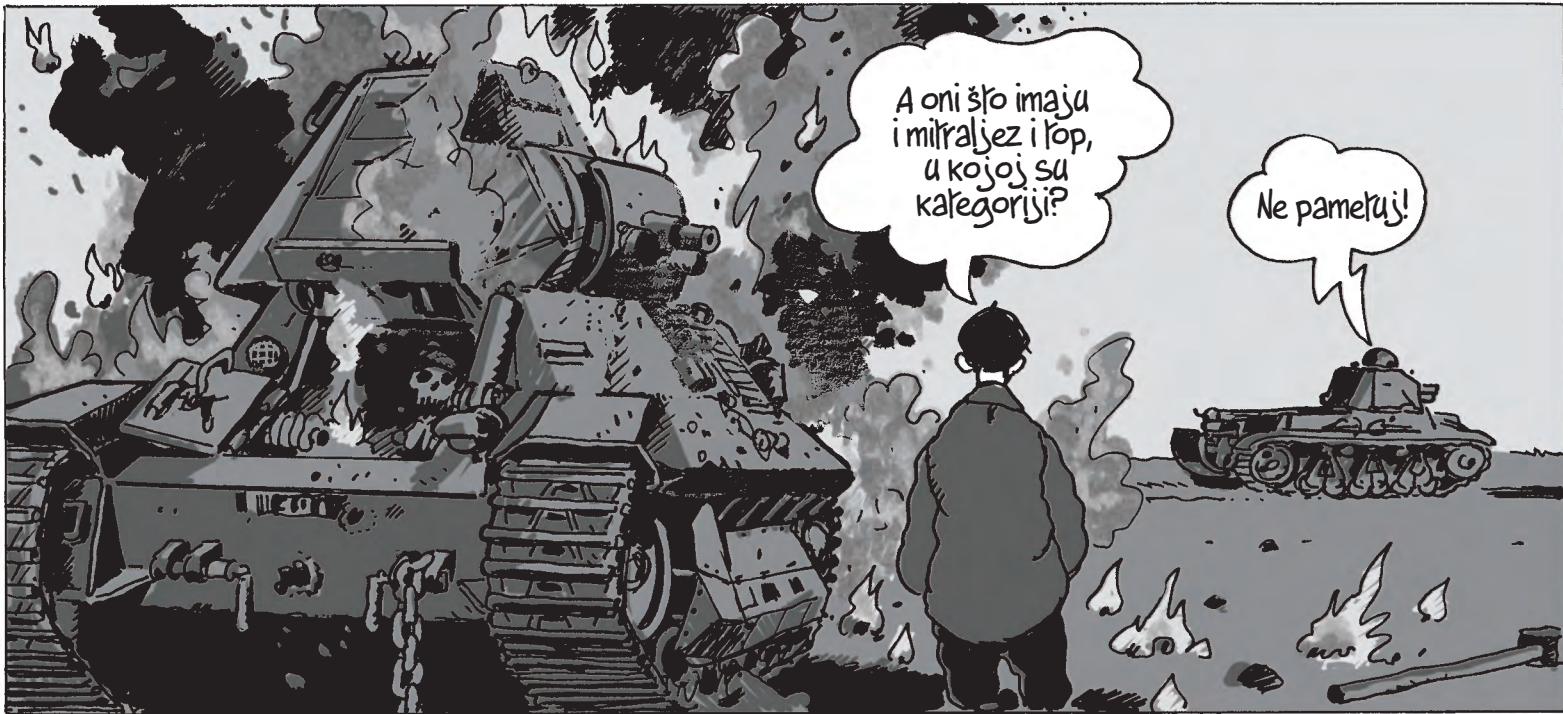
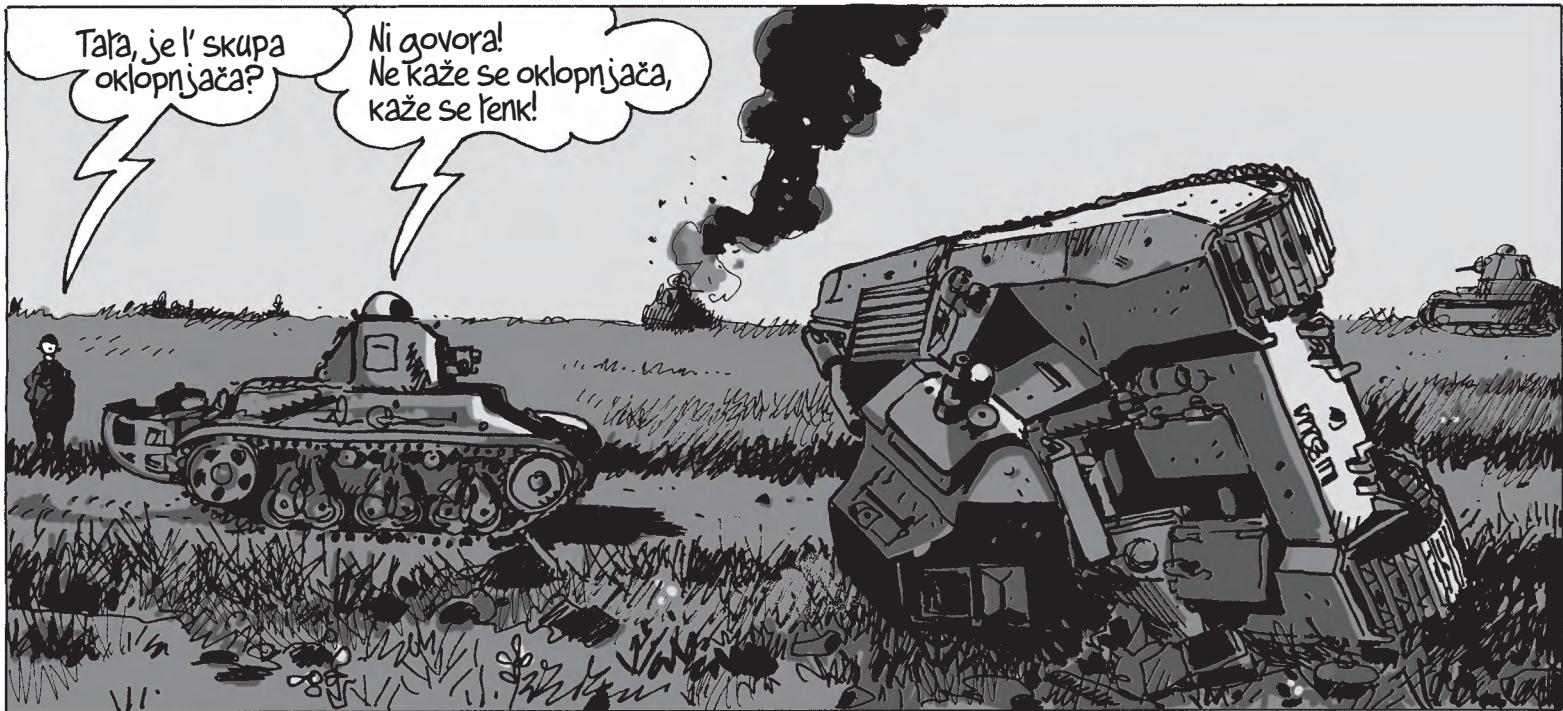
Ubedeni da je svaki „podanik“ iz naših kolonija imao nekog Gala za prelka, bili smo sigurni u njihov entuzijazam da dodu i prolju krv za Francusku, koja ih je silom kralala da rade! Kao što vidiš, državna škola je sjajno obavljala svoju funkciju.

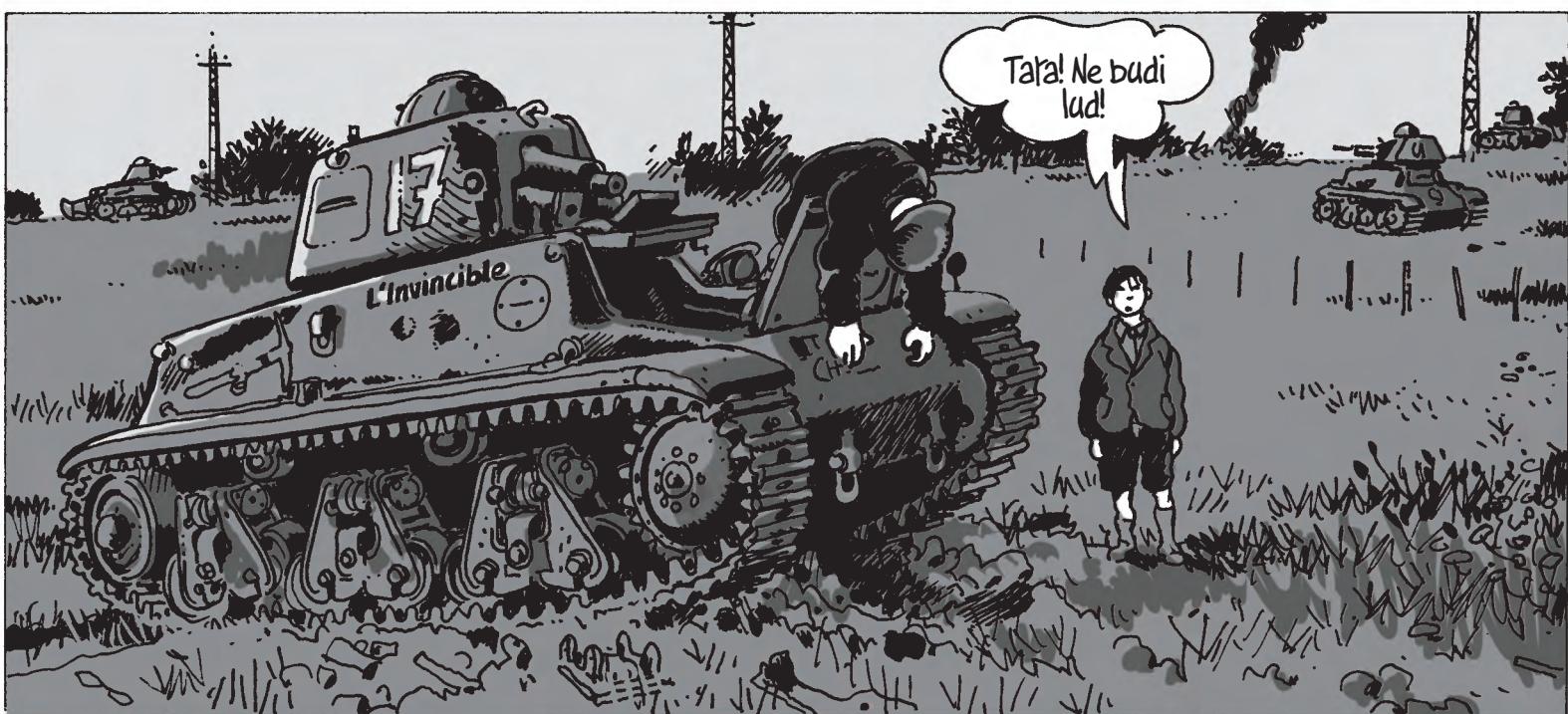
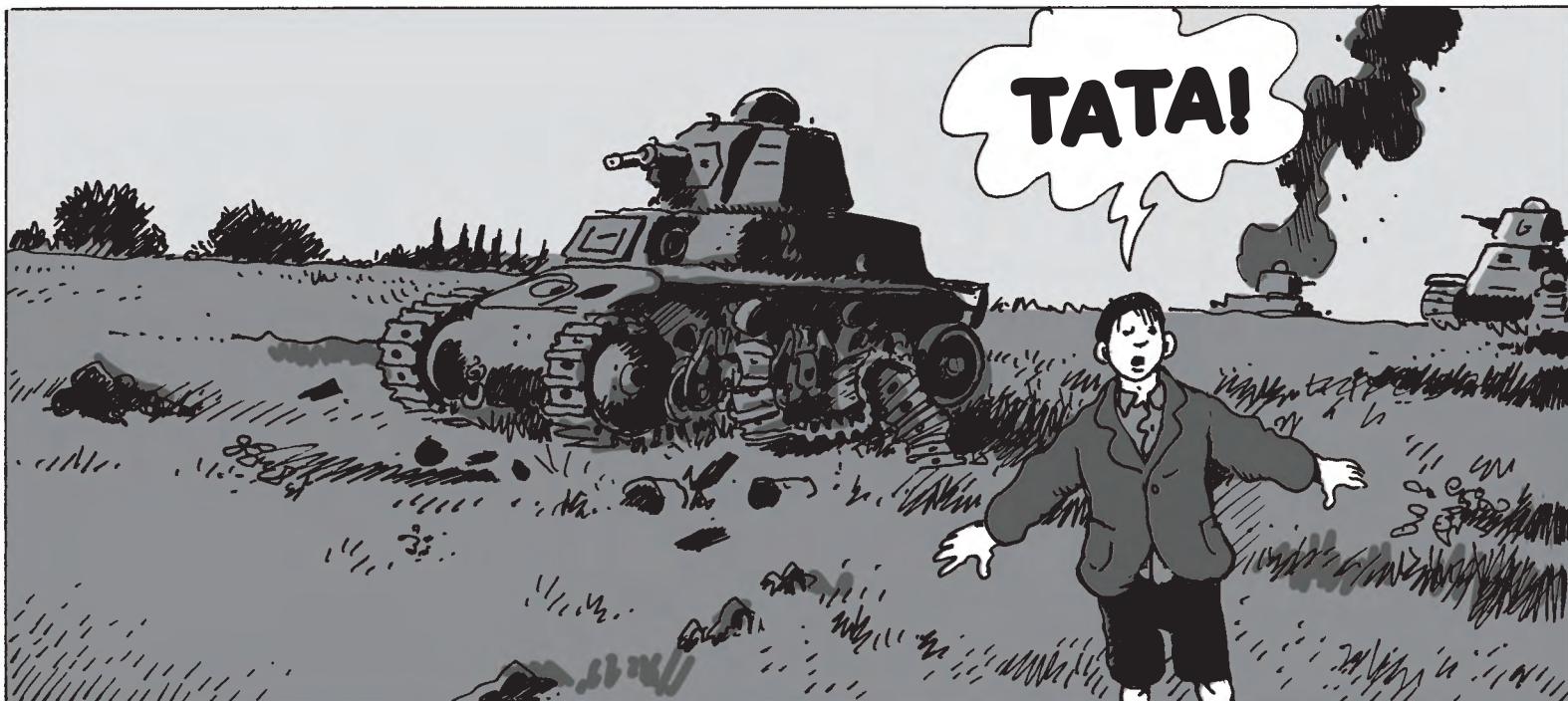
*Male konaže (Prim. prev.)

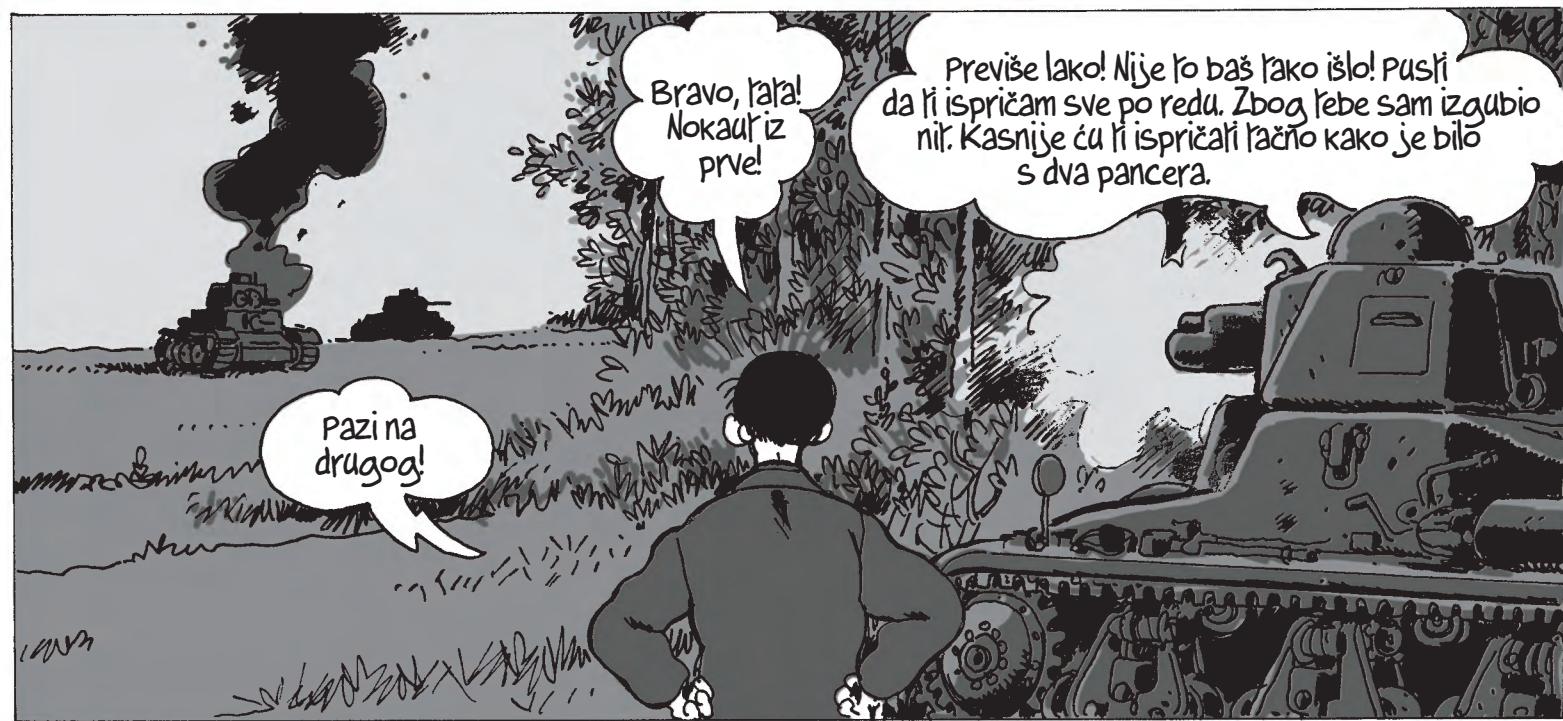

U oktobru 1935. poslali su me u Valans, priključili me 504. tenkovskom puku i pravo odredu učenika za kaplare. Odvojeni od drugova i gomile regruta, bili smo strpani u izdvojenu zgradu i podvrgnuti strogoj disciplini. Bez pogovora i bez aljčavosti. Na poligonu smo unapredivali znanje o tenkovima, o motorima, o naoružanju, upravljanju, korišćenju terena i svemu ostalom...

Mislili smo da smo najmoćnija vojska na svetu, ali obučavali smo se na krmiljama još iz Prvog svetskog rata. Stara oprema za staru vojsku budućih mlađih gubitnika! To sam kasnije shvatio. Trideset pete smo mislili da je budućnost pred nama...

Develi u četvrtom redu sam ja!

